

Υπόθεση T-154/89

Raimund Vidrányi κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

« Υπάλληλος — Αναγνώριση
της επαγγελματικής αιτίας νόσου »

Απόφαση του Πρωτοδικείου (τρίτο τμήμα) της 12ης Ιουλίου 1990 447

Περίληψη της αποφάσεως

- 1. Υπάλληλοι — Κοινωνική ασφάλιση — Ασφάλιση ατυχημάτων και επαγγελματικών νόσων — Ιατρική πραγματογνωμοσύνη — Μη κατ' αντιδικίαν διαδικασία — Απευθείας κοινοποίηση ιατρικών εγγράφων — Υποχρεώσεις της διοικήσεως — Δεν υφίστανται (Κανονισμός υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρα 26 και 73· ρύθμιση σχετικά με την ασφάλιση των κινδύνων ατυχήματος και επαγγελματικής νόσου, άρθρα 17 έως 23)*
- 2. Υπάλληλοι — Κοινωνική ασφάλιση — Ασφάλιση ατυχημάτων και επαγγελματικών νόσων — Ιατρική πραγματογνωμοσύνη — Μη κατ' αντιδικίαν διαδικασία — Δικαιώματα αμύνης — Όρια — Ακρόαση του υπαλλήλου — Εξουσία εκτιμήσεως της υγειονομικής επιτροπής (Κανονισμός υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 73)*
- 3. Υπάλληλοι — Κοινωνική ασφάλιση — Ασφάλιση ατυχημάτων και επαγγελματικών νόσων — Ιατρική πραγματογνωμοσύνη — Δικαστικός έλεγχος — Όρια (Κανονισμός υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 73· ρύθμιση σχετικά με την ασφάλιση των κινδύνων ατυχήματος και επαγγελματικής νόσου, άρθρο 28)*

1. Το άρθρο 26 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως δεν μπορεί να εφαρμοσθεί προκειμένου να κινηθεί, εκτός του πλαισίου που θέτει η ρύθμιση σχετικά με την ασφάλιση έναντι των κινδύνων ατυχήματος και επαγγελματικής νόσου των υπαλλήλων, μία κατ' αντιδικίαν διαδικασία σχετικά με

έγγραφα ιατρικής φύσεως, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται η μεταξύ του υπαλλήλου και της διοικήσεως αλληλογραφία η σχετική με απόφαση περί αρνήσεως αναγνώρισεως του ότι η νόσος του οφείλεται σε επαγγελματική αιτία.

Εξάλλου, καμία διάταξη της ρυθμίσεως δεν επιβάλλει στο κοινοτικό όργανο την υποχρέωση να κοινοποιήσει απευθείας στον ενδιαφερόμενο ολόκληρη την αλληλογραφία αυτή.

Επιπλέον, δεν μπορεί να προσαφθεί στο κοινοτικό όργανο ότι δεν κοινοποίησε απευθείας στον ενδιαφερόμενο, καταχωρίζοντάς τις στον ατομικό του φάκελο ή κατ' άλλον τρόπο, ιατρικές εκθέσεις συντεταγμένες στο πλαίσιο της διαδικασίας των άρθρων 17 έως 23 της ρυθμίσεως που έχουν και έναντι αυτού, καθώς και της Αρμοδίας για τους Διορισμούς Αρχής, ειδικώς εμπιστευτικό χαρακτήρα.

Η εν λόγω διαδικασία έχει, αντίθετα, ως σκοπό να προστατεύσει το ιατρικό απόρρητο και να το συμβιβάσει με τα δικαιώματα στο υπαλλήλου, διαδιστώντας τα ιατρικά έγγραφα που τον αφορούν προσιτά σ' αυτόν μέσω του ιατρού της εμπιστοσύνης του.

Όσον αφορά τα έγγραφα τα σχετικά με την έρευνα που διεξάγει η διοίκηση κατ' εφαρμογή του άρθρου 17, παράγραφος 2, της ρυθμίσεως, τα εν λόγω έγγραφα δεν πρέπει να περιλαμβάνονται στον ατομικό φάκελο του προσφεύγοντος παρά μόνον εάν οι διαπιστώσεις που περιέχουν μπορούν, εκτός του πλαισίου της διαδικασίας που προβλέπει η ρύθμιση, να ενδιαφέρουν την υπηρεσιακή του κατάσταση, όταν στα πραγματικά περιστατικά που αναφέρονται στηρίζονται εκθέσεις που αφορούν την ικανότητα, την απόδοση ή τη συμπεριφορά του υπαλλήλου.

Η ίδια η ρύθμιση προβλέπει την απευθείας κοινοποίηση της εκθέσεως για τα αποτελέσματα της έρευνας της διοικήσεως. Η έκθεση αυτή είναι ιατρικής φύσεως,

καθόσον περιέχει διαπιστώσεις πραγματικών γεγονότων σχετικά με ατύχημα που συνέβη κατά την εργασία και δυνάμενες να χρησιμεύσουν ως βάση σε διαδικασία για την αναγνώριση της υπάρξεως εργατικού ατυχήματος ή επαγγελματικής νόσου. Εντούτοις, η « πλήρης ιατρική έκθεση », της οποίας ο υπάλληλος μπορεί να ζητήσει τη διαβίβαση στον ιατρό της επιλογής του και η οποία πρέπει να διαβιβάζεται στα μέλη της υγειονομικής επιτροπής που προβλέπει το άρθρο 23 της ρυθμίσεως, πρέπει να περιέχει την έκθεση για τα αποτελέσματα της έρευνας.

2. Η υγειονομική επιτροπή είναι αρμόδια να κρίνει περί του αν είναι αναγκαία η ακρόαση του ενδιαφερομένου και, ενδεχομένως, σχετικά με τη διάρκειά της, τούτο δε ενόψει, ιδίως, της κατά το μάλλον ή ήττον πληρότητας του ιατρικού φακέλου που έχει ήδη στη διάθεσή της.

Ενόψει της φύσεως των εργασιών της επιτροπής, που δεν αποβλέπουν στην επίλυση μιας διαφωνίας, η ακρόαση αυτή δεν απαιτείται ούτε από τις αρχές περί σεβασμού των δικαιωμάτων αμύνης.

3. Ο έλεγχος του Πρωτοδικείου δεν εκτείνεται και στις κατά κυριολεξία ιατρικής φύσεως εκτιμήσεις οι οποίες πρέπει να θεωρούνται οριστικές όταν έχουν γίνει υπό νομότυπες συνθήκες. Η απόδοση της ψυχικής νόσου ενός υπαλλήλου στη δομή της προσωπικότητάς του και όχι στις συνθήκες της εργασίας του ή στη στάση των ανωτέρων του αποτελεί ιατρικής φύσεως εκτίμηση την οποία το Πρωτοδικείο δεν μπορεί να ελέγξει παρά μόνον από άποψη αιτιολογίας.

Εφόσον η υγειονομική επιτροπή δεν στηρίζεται σε εσφαλμένη αντίληψη ως προς την έννοια της επαγγελματικής νόσου και εκθέτει κατά τρόπο κατανοητό τον σύνδεσμο μεταξύ των ιατρικών διαπιστώσεων και των συμπερασμάτων της εκθέσεώς της,

η εν λόγω έκθεση δεν είναι πλημμελής από άποψη αιτιολογίας, όπως, εξάλλου, και η απόφαση του κοινοτικού οργάνου που αρνείται, με βάση την έκθεση αυτή, να αναγνωρίσει ότι η νόσος του υπαλλήλου οφείλεται σε επαγγελματική αιτία.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τρίτο τμήμα)
της 12ης Ιουλίου 1990 *

Στην υπόθεση T-154/89,

Raimund Vidrányi, πρώην υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Λουξεμβούργου, εκπροσωπούμενος από τη Blanche Moutrier, δικηγόρο Λουξεμβούργου, την οποία όρισε και αντίκλητο στο Λουξεμβούργο, 16, avenue de la Porte-Neuve,

προσφεύγων,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον J. Griesmar, νομικό σύμβουλο, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γεώργιο Κρεμλή, μέλος της νομικής υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής της 13ης Ιανουαρίου 1989 περί αρνήσεως αναγνώρισεως της επαγγελματικής αιτίας της νόσου του προσφεύγοντος,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.